

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل مبانی اخلاقی عهد عتیق با توجه به آموزه معاد

محل انتشار:

مجله انسان پژوهی دینی، دوره 12، شماره 34 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سمیه عمادی اندانی - دانش آموخته دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان

اعظم پرچم - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

جوهر تعالیم اخلاقی عهد عتیق، شباهت انسان به خداوند است که از طریق عمل به شریعت در زندگی دنیوی محقق می گردد. از این رو در تورات، اخلاق و شریعت با یکدیگر رابطه ای ناگسستنی دارند و طرح تربیتی حیات مقدس را فراهم می آورند. قداست دارای دو بعد سلبی و ایجابی است که نفیاً مستلزم تقوا و دوری جستن از همه چیزهایی است که مخالفت با اراده خداست و اثباتاً خود را وقف عبادت او کردن است. آنچه این مقاله بدان اهتمام می ورزد، تحلیل مفاهیم تشبیه به خدا، قداست، توحید، عدالت، تقوا و برگزیدگی در عهد عتیق با توجه به آموزه معاد است. ازجمله رهیافت های مهم مقاله حاضر این است که از طرفی اخلاق در عهد عتیق بر محور قداست، توحید، عدالت، شریعت و تقواست و برگزیدگی قوم یهود براساس ایمان به خدا و رعایت عهد و میثاق است و مطلق نیست. از طرفی دیگر، بیشتر آموزه های دینی و اخلاقی در راستای آبادانی حیات دنیوی است و اسفار خمسه فاقد هرگونه اندیشه صریح نسبت به عالم آخرت به عنوان تضمینی برای اجرای ارزش های اخلاقی است و پهنای این آموزه در عهد عتیق به گستردگی قوانین شریعتی و آموزه های عبادی نیست!

کلمات کلیدی:

اخلاق، معاد، تشبیه به خدا، قداست، توحید، عدالت، تقوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2038301>

